

Ала, за зла врага, отъ далечъ се зададе рунтавата мецана. Научена да яде медъ, веднага си помисли, че въ делвата сѣ ще е останало отъ това сладко ястие.

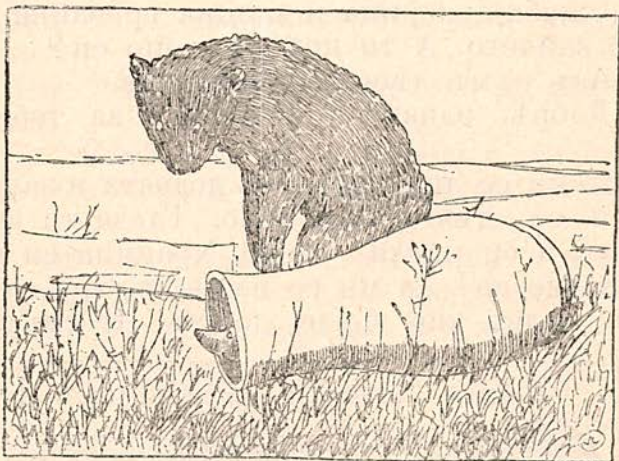
Погледна прѣзъ устата на повалената делва и вижда въ него жители.

— Хей, вие тамъ! какъ смѣете да ядете моето обично ястие?

— Това е нашето жилище, отговорила лисцата, а не сждъ за медъ.

— Кои сте тамъ?

— Азъ лѣсичка-сестричка съ горския скиталецъ, жаба-кекерица и мишка-гризанка. А ти кой си?

— Азъ пъкъ съмъ баба меца, троши кости, отговорила мечката и седнала върху делвата, та имъ строшила коститѣ съ строшенитѣ части на делвата.

